

Ξιοδοτου-
ρόνου

βαλλομένη

225.250
225.250

437.500
195.076

602.000
330.100

264.750
245.643

ΑΘΗΤΙΚΟΝ

879.459.326

10.686.550

890.145.876

ΔΑΠΑΝΑΙ

177.582.747

84.755.481

262.338.228

329.459.326

591.797.554

ΙΚΟΝ

εισφοράς των
ρήσει ταύτας
της παρού-
αταβάλλοντες

τάς μηνιαίας
έχρι της 25ης
σούν ταύτας,
ν θά γίνωνται
όνον ασφαλι-
ύπολογίζεται

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Έπιτροπή:

Κ. Άσκητόπουλος, Γ. Δρίκος, Μ. Δέφνερ, Γ. Σκάλος, Α. Χατζημηνάς, Γ. Τσιρώνης, Χ. Στεργιόπουλος

Πρακτικά Γεν. Συνελεύσεως Ένώσεως Έλλήνων Χημικών της 26-2-50

Ο Πρόεδρος της Ε.Ε.Χ. κ. Δημητρίου κηρύσσει την έναρξιν της συνεδριάσεως.

Αναγινώσκονται και επικυρούνται τὰ πρακτικά της προηγούμενης Συνελεύσεως.

Πρόεδρος της Συνελεύσεως εκλέγεται ο κ. Άγγελος Μαρανής και γραμματείς οι κ.κ. Μωύσης Χρυσάνθου και Μιχαήλ Χαραμής.

Ο κ. Μαρανής ευχαριστεί τὰ μέλη δια τὴν τιμὴν τῆς ἐκλογῆς καὶ ὑπόσχεται νὰ καταβάλη προσπάθειαν νὰ φανῆ ἄξιος αὐτῆς. Δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Ένώσεως κ. Τσιρώνην ἐπὶ τοῦ α' θέματος τῆς Ἡμ. Διατάξεως.

Ο κ. Τσιρώνης ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τοῦ Δ.Σ. ἐπὶ τῶν πεπραγμένων, ἔχουσαν οὕτω:

Κύριοι Συνάδελφοι,
Προβαίνοντες εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ.Σ. κατὰ τὸ διαρρηθσαν χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 31 Ἰουλίου π.έ., ἀφ' ἧς ἔλαβε χώραν ἡ τελευταία Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ένώσεως, εἴμεθα λόγῳ τῶν πολλῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας διατάξεως ὑποχρεωμένοι νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰ γενικώτερα ζητήματα.

Εἰς τὴν προηγούμενην Συνέλευσιν ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς ἀνάγκης λήψεως καταλλήλων μέτρων. Δυνάμεθα νὰ πληροφορηθῶμεν τὴν Συνέλευσιν ὅτι οὐδὲ πρόβλημα ἀνεργίας δὲν ὑφίσταται. Οἱ μὴ ἐργαζόμενοι συναδέλφοι, οἵτινες ὑπέβαλον σχετικὴν δῆλωσιν, κατόπιν τῆς γενομένης προσκλήσεως διὰ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», ἀνέρχονται εἰς 16. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτου, τὸ Δ.Σ. συνέχισε τὰς ἐνεργείας του πρὸς πρόσληψιν χημικῶν παρὰ τῶν νόμῳ ὑποχρέων βιομηχανιῶν, εἰς τινὰς δὲ περιπτώσεις αἱ προσπάθειαι τοῦ ὑπῆρξαν ἐπιτυχεῖς. Ἡ ἀτελής ὅμως νομοθεσία καὶ αἱ ἀσήμαντοι κυρώσεις ἐναντι τῶν δυστροπούντων ἢ ἀρνούμενων βιομηχανῶν δὲν ἐπέτρεψαν πλήρη ἐπιτυχίαν. Ἐπὶ τοῦ θέματος κρίνομεν σκόπιμον νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἐκκρεμεῖ δῶντιον δικαστηρίων ὑπόθεσις παραβιάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, σχετικῆς μηνύσεως ὑποβληθείσης παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

Ὡς πρὸς τὸ μικροβιολογικόν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξησφαλίσθη μέχρι σήμερον ἡ λειτουργία τῶν ἐργαστηρίων τῶν συναδέλφων τῶν ἀσχολουμένων μετὴν εἰδικότητα ταύτην, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἱκανοποιητικόν. Πρέπει νὰ καταβληθῆ προσπάθεια νὰ ἐπιτραπῆ ἡ ἐργασία εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν τῆς ἐπιστήμης καὶ εἰς νέους χημικοὺς βάσει ὀρισμένων κριτηρίων, περὶ ὧν θὰ προβλέπη ἴδιον νομοθέτημα. Ἀσφαλῶς, ἡ μέχρι σήμερον ἐπιβληθεῖσα ἀμυντικὴ, οὕτως εἰπεῖν, τακτικὴ, συνεχιζομένη, δὲν θὰ ἔξη καλὰ ἀποτελέσματα. Τὸ Δ.Σ. θὰ ἐπωφεληθῆ κάθε παρουσιασθησομένης εὐκαιρίας νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸ προσκῆνιον.

Ἡ ἴδρυσις κατωτέρων τεχνικῶν Σχολῶν, ἐκ τῶν κονδυλίων ἀνασυγκροτήσεως, ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, ζήτημα κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρον τὸν κλάδον, προκαλέσασαν πρὸ ἐξαίτηνου ἀνησυχίας, δὲν παρουσιάζει πλέον κινδύνους, ἐφ' ὅσον τμῆμα στοιχειώδους χημικῆς κατάρτισεως δὲν ἐλειτούργησε. Κατόπιν ἐνεργειῶν μας, βασιζομένων εἰς τὴν ἔλλειψιν πραγματικῆς ἀνάγκης λειτουργίας τοιοῦτης κατωτέρας σχολῆς, θέλομεν νὰ πιστεῦωμεν ὅτι ἡ ἐν τῷ μέλλοντι ἐμφάνισις τοιοῦτου

ζητήματος δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀποκλειομένη.

Ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν νέων ἐν τῇ βιομηχανίᾳ χημικῶν, αἱ ἐνεργεῖαι τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Γεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ἐμφανῶς ἀδίκου μισθολογικοῦ καθεστῶτος, ὑπὸ τοῦ ὁποῦ διέπονται, δὲν ἔφερον ἀποτέλεσμα. Τὴν αὐτὴν τύχην εἶχον καὶ παράλληλοι ἐνεργεῖαι διὰ τὴν κατάργησιν τῆς δυσμενοῦς διατάξεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 29458]2591 τ.ϋ 1949 ἀποφάσεως ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας περὶ προαιρετικῆς χορηγήσεως τοῦ ἐπίδοματος 30% εἰς τοὺς χημικοὺς καὶ μηχανικοὺς. Αἱ προσπάθειαι μας συνεχίζονται μέχρις ἐπιτεύξεως ἀποτελέσματος.

Τὸ Δ.Σ. ἀψησολήθη ἔτισης μετ' ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀναδρομικῆς ἰσχύος τῆς ὑπ' ἀριθ. 14]1948 ἀποφάσεως Α' Ἐπιτροπῆς Διαιτησίας Ἀθηνῶν. Ἡ ἐκ νέου παραπομπὴ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς αἰτιολόγησιν τοῦ ἀναδρομικοῦ μέρους, τοῦ ἀκυρωθέντος παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, διὰ παράλειψιν τύπου, ἔθεωρεῖτο καὶ πολὺ δικαίως ὡς ζήτημα ἐντελῶς τυπικόν. Ἐν τούτοις, διὰ τὸ ἀπλοῦν αὐτὸ ζήτημα τοῦ διοικητικοῦ δικαίου, ἐχρειάσθησαν κοπιῶντες καὶ συνεχεῖς προσπάθειαι ὥστε νὰ ἀχθῆ εἰς πέρας διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ παραπεμπτικοῦ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Διαιτησίας ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ (ὑπ' ἀριθ. 34973]1949).

Ἀτυχῶς, ἡ κατὰ τὰ μέσα Νοεμβρίου π.έ. ἐκδοθεῖσα—ἐπὶ διαιτησίας Κεραμοποιῶν—ὑπ' ἀριθ. 453 ἀπόφασις Α' Τμήματος Ἀρείου Πάγου, τῆς ὁποίας τὸ σκοπετικὸν θίγει κατὰ βάσιν τὴν συμβολὴν εἰς τὰς κοινὰς ἐπιδιώξεις, κατηυθύνοντο πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδόσεως ἐρμηνευτικοῦ νόμου, τακτοποιούντος τὰ ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, διαφόρου κρίσεως τῶν δύο ἀνωτάτων Δικαστηρίων προκύπτοντα ζητήματα. Πράγματι, ἀπὸ τῆς 27 Νοεμβρίου π.έ., προηγηθεῖσαν δύο παρουσιάσεων παρὰ τῷ προηγούμενῳ Ὑπουργῷ κατηρτίσθη σχεδίων νόμου, ὅπερ ἔστῳλη κατὰ τὰ κεκαυνοισμένα εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον. Ἡ μεσολαβήσασα κυβερνητικὴ κρίσις καὶ ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἀφήκαν τὸ ζήτημα πάλιν ἐκκρεμές.

Ἐκτοτε κατεβλήθη ὑστάτη προσπάθεια διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος δι' Ἀναγκ. Νόμου. Ἡ ὑπηρεσιακὴ ὅμως Κυβέρνησις ἠρόνηθη κατ' ἀρχὰς εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως Ἀναγκ. Νόμου ἐπὶ θεμάτων ξένων πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν. Βραδύτερον, ὅταν ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων ἐπέβαλε τὴν ἔκδοσιν Νόμου καὶ ἐπ' ἄλλων ἐπείγουσας φύσεως ζητημάτων, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας υιοθέτησε τὸ ἀρχικὸν σχέδιον καὶ συγκατετέθη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου Νόμου, ὅστις παρὰ ταῦτα δὲν ἔβλεπε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος. Πληροφορία ἔφερον τὸ σχέδιον τοῦτο ὡς ἀποσταλὲν πρὸς γνωμοδότησιν εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἀποστολήν. Ἡ πρὸς τὴν Ἀποστολήν ταύτην παραπομπὴ ἐνὸς ζητήματος, ἢ πρὸς συνιστώμενην Ἐπιτροπὴν δι' ἐπεξεργασίαν, ὑποκρύπτει συνήθως διάθεσιν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς πρὸς καλυσιεργίαν. Τὸ Δ.Σ.

ἀπεφάσισε νὰ ἴδῃ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἔργασίας, ὡς καὶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του ἐπέμεινε παρὰ τῶ κ. Ὑπουργῶ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὀριστικῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Ὑπουργός, ἐγκαταλείψας τὸ ἀρχικὸν σχέδιον, μᾶς ἀνέπτυξε, ὅτι ἡ Ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις δὲν ἔχει τοιοῦτον δικαίωμα καὶ ὅτι διὰ τὸ πρόβλημα τοῦτο θὰ μεριμνήσῃ ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν Κυβέρνησις. Ὁ ἴδιος ὅμως, ἀναγνωρίζων τὸ ἐπείγον τῆς τακτοποιήσεως τῆς μισθολογικῆς ἐκκρεμότητος, θέλει εἰσηγηθῆ τὴν ἐκδοσὶν Ἀναγκ. Νόμου διὰ τοῦ ὁποῖου νὰ δύνανται οἱ κ. κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Ἔργασίας νὰ ἐπικυρώσουν τὰς ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν Διαιτησίας, αἵτινες ἐκρίθησαν ἐκτελεσταὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἔργασίας. Ἡ τοιαύτη λύσις δὲν ἐκρίθη ἢ καλλιτέρα καὶ τὸ Δ. Σ. ἐξήντησε ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς ὑποχρέσεως τοῦ Ὑπουργείου πρὸς περισσότερον εἰς τὰ πράγματα ἀνταποκρινομένην νομοθετικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιλύσεως τῶν συλλογικῶν διαφορῶν. Ὁ κ. Ζέππος δὲν ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ ἐκφύγῃ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἀκολουθήσῃ, μᾶς ὑπεσχέθη ὅμως ὅτι τὴν ἰδικὴν μας ὑπόθεσιν θὰ τακτοποιήσῃ ἐκ τῶν πρώτων.

Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπεσκέφθη τὸν κ. Ὑπουργὸν παρακληθεὶς καὶ ὁ δικηγόρος κ. Βεγλερῆς, ὅστις ἀνέπτυξε τὴν νομικὴν θέσιν τοῦ ζητήματός μας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διαθέσεων τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἐθεωρήθη σκόπιμον νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ προσωρινὴ λύσις ἄς τὴν ὀνομάσωμεν οὕτω, ἐδόθη διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1406 Ἀν. Νόμου, συνταχθέντος κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ὡς βλέπετε κύριοι Συνάδελφοι, ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶχε περιπετειώδη ἐξέλιξιν. Τὸ Δ. Σ. λυεῖται διότι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀναδρομικῶν καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐρμηνευτικοῦ νόμου ἐξαντλητικὰ προσπάθειαι δὲν κατέληξαν εἰς θετικὸν ἀποτέλεσμα. Ἡ μέριμνα τοῦ ὅμως αὕτη ἐκρίθη ἀπαραίτητος, διότι οὐδεμία βελτιώσις εἰς τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ συναδέλφων δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, χωρὶς τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν τῶν θεσμῶν τούτων τῆς διαιτητικῆς ἐπιλύσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἔργασίας καὶ συλλ. συμβάσεως.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Εἰς τὴν προηγουμένην Συνέλευσιν ἐφέρομεν τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ν. 2112 περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀνικάνων πρὸς ἔργασίαν, ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀποβιούντων μισθωτῶν. Ἐπίσης, ἐγένισαμεν τὴν ἀνάγκην τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν λύσιν τῆς ἐργασιακῆς συμβάσεως λόγῳ ἀσθενείας τοῦ μισθωτοῦ. Ἐξηγήσαμεν, ὅτι ἡ Ἐνώσις Χημικῶν, Σωματεῖον Ἐπιστημονικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσηγητῆ τὴν τροποποίησιν τῆς ὑπαλληλικῆς Νομοθεσίας μὲ βαρύνουσαν γνώμην. Πράγματι, μετὰ πολύμηνον προεργασίαν κατηρτίσθη σχέδιον νόμου ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐργατικῶν νόμων», ὅπερ μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπεξεργασίαν κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν. Τὸ Σχέδιον τοῦτο, ἂν καὶ δὲν ἱκανοποιεῖ πλήρως, πάντως πλησιάζει πρὸς τὰς ἀπόψεις μας. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν νέα Κυβέρνησις, ἐκ κοινωρικῆς ἀνάγκης καὶ ἐκ πνεύματος δικαιοσύνης, θὰ υἱοθετήσῃ τὸ αἴτημα αὐτὸ τῆς ὑπαλληλικῆς τάξεως.

Ὁμοίως, εἰς τὴν αὐτὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὠμιλήσαμεν περὶ τῆς ἀνάγκης τροποποιήσεως τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας τῆς ὁποίας αἱ διατάξεις δέον νὰ προσαρμοσθῶν πρὸς τὰ ἐκ τῆς κτηθείσης πείρας διδάγματα.

Σχετικὸν νομοσχέδιον ὑπεβλήθη πρὸ ἑξαμήνου εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἔργασίας, γενόμενον κατ' ἀρχὴν δεκτόν. Τοῦτο ὅμως δὲν περιεῖχε τὸ σύνολον τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Δ. Σ., ἐκρίθη δέ, ὅτι ἐφ' ὅσον θὰ κατεβάλλοντο προσπάθειαι ψηφίσεως τοιοῦτου νομοθετικοῦ ρυθμιζόντος τὰ τῆς Ἐνώσεως θὰ ἔπρεπε εἰς τοῦτο νὰ λαμβάνηται πρόνοια περὶ ὅλων τῶν δυνατῶν βελτιώσεων ἢ τροποποιήσεων τῆς ἰσχυροῦς νομοθεσίας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ μὴ δυνατοῦ τῆς ἐκ-

δόσεως συμπληρωματικῶν νόμων διὰ κάθε ἐμφανιζομένην περίπτωσιν ἀτελείας τῆς. Κατηρτίσθη ὅθεν τῇ βοήθειᾳ τοῦ φίλου δικηγόρου κ. Δημητρίου Κούγια, νεώτερον σχέδιον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιδιώκεται ἡ ρύθμισις καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς λειτουργίας τῆς Ἐνώσεως ὑφ' οὗς περιπυ δρους ὁ νομοθέτης ἐξασφάλισε τὴν λειτουργίαν συναφῶν Ἐπιστημονικῶν συλλόγων.

Τὸ σχέδιον προβλέπει διαδικασίαν καθορισμοῦ κατωτάτων ὀρίων καὶ δικαστικῆς ἐπιδιώξεως ἀμοιβῆς χημικῶν, οἵτινες μόνον ἐκ τῶν ἐλευθερῶν ἐπαγγελματιῶν δέον νὰ καταφεύγουν εἰς τὴν κοινὴν διαδικασίαν, ἥτις ἀπαιτεῖ διαπάνας δυσαναλόγους πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην ἀπαιτήσιν.

Διὰ τοῦ προτεινομένου νόμου ἐπιβάλλεται ἡ τήρησις μητρώου καὶ καθορίζονται ἥτιαι κυρώσεις διὰ τοὺς καθυστεροῦντας τὴν συνδρομὴν, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν πόρον τῆς Ἐνώσεως.

Ἐπιβάλλεται ἡ ἔκδοσις ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως.

Ρυθμίζεται ὁ τρόπος μεταβολῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ καὶ τὸ ποσοστὸν ἀπαρτίας τῶν Γεν. Συνελεύσεων κατὰ τὰ περὶ συγγενῶν ἐπιστημονικῶν ὀργανισμῶν κρατοῦντα.

Προσαρμόζονται αἱ χρηματικαὶ ποινικαὶ διατάξεις τοῦ Νόμου 3518 πρὸς τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τῆς δραχμῆς, ἐπαπειλεῖται δ' εἰς περίπτωσιν ὑποτροπῆς καὶ ποινῇ φυλακίσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἐργατικῶν Νόμων.

Ἀναγνωρίζεται εἰς τὴν Ἐνωσιν ἡ ἀρμοδιότης πρὸς παρακολούθησιν τῆς συμμορφώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ν. 3518 ὑποχρεώσεις πρὸς πρόληψιν χημικῶν, διαφυλασσομένης πάντως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἀστυνομικῶν ἢ ἄλλων διοικητικῶν ὀργάνων.

Διασαφηνίζεται ὅτι βάσει τοῦ Ν. 3518 ὑπεύθυνοι χημικοὶ προσλαμβάνονται παρὰ τῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ πλήρη ἀπασχόλησιν, ἀποφευγομένης οὕτω τῆς γνωστῆς καταστρατηγήσεως.

Ρυθμίζεται τρόπος εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῆς Ἐνώσεως μερίμνη τῶν ἀρμοδίων δημοσίων ἀρχῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἱατρικῶν συλλόγων, ἀνευ δηλαδὴ τῆς μέχρι τοῦδε ὑπερβολικῆς ἐπιβαρύνσεως διὰ παρακρατήσεως τοῦ ἡμισέως τῶν εἰσπραττομένων.

Εἰς τὸ σχέδιον, περὶ τοῦ ὁποῖου ὀμιλοῦμεν δὲν γίνεται λόγος περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν Ἐπαρχιακῶν συλλόγων χημικῶν ὡς παραρτημάτων τῆς Ἐνώσεως. Δεδομένου ὅτι οἱ ἐπαρχιακοὶ σύλλογοι, σωματεῖα ἰδιοῦ δικαίου, τῶν ὁποίων ἡ αὐτοτέλεια διαφυλάσσεται παρὰ τοῦ Συντάγματος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς Ἐνώσεώς μας, ὀργανισμοῦ δηλονότι δημοσίου δικαίου. Δύνανται ὅμως νὰ ἰδρυθῶσιν παραρτήματα, τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὁποίων ρυθμίζει ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμός. Περὶ τούτων προνοεῖ τὸ καταρτισθὲν σχέδιον.

Οὕτω, διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου, τὸ Δ. Σ. ἐπιδιώκει τὴν συστηματικὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐπαύξησιν τοῦ κύρους τῆς Ἐνώσεως, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Κρατικῆς συνδρομῆς, ἀπαραιτήτου πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς.

Εἶναι νομίζομεν περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου τούτου, καλοῦμεν δὲ πάντας τοὺς συναδέλφους νὰ βοηθήσουν κατὰ τὰς δυνάμεις τῶν διὰ τὴν εὐδωσίαν τῆς ἀναληφθείσης προσπάθειας.

Ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεώς του, τὸ Δ. Σ. θὰ ὑποβάλλῃ σχετικὴν πρότασιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ οἰκείου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Ἡ ὀριστικὴ τακτοποίησις τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐνώσεως θὰ πραγματοποιηθῇ ὅταν, ψηφισομένου τοῦ νομοσχεδίου, γενικευθῇ ἢ διὰ τῶν ταμιῶν τοῦ Δημοσίου εἰσπράξῃ τῶν συνδρομῶν τῶν ἐν ἐπαρχίαις ἰδίως μελῶν τῆς Ἐνώσεως.

Τὸ Δ. Σ. εὐχαριστεῖ τοὺς συναδέλφους τῆς βιομηχανίας, οἵτινες διὰ δωρεῶν ἐνίσχυσαν τὴν Ἐνωσιν, παρακαλεῖ δέ, ὅπως οἱ ἐκ διαφόρων λόγων μὴ ἀνταποκριθέντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν του, ἐκπληρώσωσιν τὴν ὑποχρέωσιν τῶν.

π
ἐκ
ἔν
τέ
πε
ρε
νο
ἔ
το
πε
Λα
νο
ὄ
ἐκ
κλ
ρα
Κυ
πρ
πα

πρ
τη
νο
τὴν
Ἄν
ἢ
ἀξ

ἐπι
κλά
μελ
ράσ
ρα

κού
ἐξή

ἡ
πρ
ἡμῶ
δικο
Του
δυν
δημ
στοῦ
ἔστα
ἔ

περι
δικά
ὑλης
πῶσι
λην
διών
δν
ἀνασ
εἰς
τι
αἱ
σ
περι
τὴν
τ

πρὸς
νὰ
ἀ
συγκ
τὴν
οἴτινε
Χημικ
δημοσ
τὴν
ἐ
ἀπὸ
τοῦ
γ
αὐτοῦ
Δυ
μῆς
δ
ὅτι,
ἐπ
δρείου
Κα

Τό Δ. Σ. προήλθε καί εἰς ἐνεργείας τινάς Ἐθνικοῦ περιεχομένου. Οὕτω ἐπικειμένον δημοψηφισματος πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ πόθου τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Κυπρίων δι' ἔνωσιν τῶν μετὰ τῆς κοινῆς μας πατρίδος, τὸ Δ.Σ. μέτεψε γενικωτέρας κινήσεως ἀποβλεπούσης εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Ἐπίσης τὸ Δ. Σ., φορεῦς τῶν αἰσθημάτων λύπης, ἀποτροπιασμοῦ καὶ ἀναγκιτήσεως τῶν μελῶν του, ὡς ἄλλως καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὸ «παιδομάζωμα», ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας γενομένης προσπαθείας πρὸς συναγερομέν τῆς κοινῆς γνώμης τῶν Ἐλευθέρων Λαῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀσκήσεως πίεσεως δι' Ἐπαναπατρισμὸν τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπήυθνε πρὸς τὰς ὁμοιοεπαγγελματικὰς ὀργανώσεις τοῦ δυτικοῦ Κόσμου ἑκκλησίαν διὰ τὴν καταδικὴν τοῦ βαρβάρου τοῦτου ἐγκλήματος κατὰ τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ζωῆς ἀνυπερασπίστῶν νέων καὶ τὴν ἄσκησιν ἐπιδράσεως ἐπὶ τῶν Κυβερνήσεων τῶν Χωρῶν τῶν πρὸς ὑποβοήθησιν τῶν προσπαθειῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν ἀπαχθέντων τέκνων τῆς.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Τὴν προσοχὴν τοῦ Δ. Σ. δὲν διέφυγε τὸ γεγονός ὅτι προσπαθείαι τοῦ πρὸς ἐπίλυσιν διαφόρων ἑκρεμῶν ζητημάτων τῆς Ἐνώσεως, δὲν ἔφερον εἰς ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Τοῦτο δέον νὰ ἀποδοθῆ εἰς τὴν τελευταίαν Κυβερνητικὴν καὶ πολιτικὴν ἀστάθειαν, Ἀντιθέτως, εἰς ἄλλους τομεῖς ἢ ἐργασίᾳ τοῦ Δ.Σ., ὡς, ἢ πρὸς βελτίωσιν τῆς περὶ χημικῶν νομοθεσίας, εἶναι ἀξιοπρόσεκτος.

Τὸ Δ.Σ. δύναται νὰ βεβαιώσῃ τὴν Συνέλευσιν ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κλάδου παραμένει ἀμείωτος. Ἡ ἐπαφὴ τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τῆς Ἐνώσεως μετὰ τῆς Διοικήσεως, ἡ συμπαραστάσις καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῶν κρίνεται πάντοτε ἀπαραίτητος πρὸς εὐδωσιν τῶν σκοπῶν τῆς.

Ὁ κ. Δρίκος ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς Χημικῶν Χρονικῶν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν προσερχομένη σήμερον ἐνώπιον τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἡμῶν ἐπιθυμεῖ νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ περιοδικοῦ δὲν παρουσιάζει καμίαν ἐυχάριστον ἐξέλιξιν: Τουναντίον μάλιστα. Αἱ περιορισμέναι οἰκονομικαὶ δυνατότητες τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς πρὸς δημοσιεύσιν ἀπαιτουμένης ἐπιστημονικῆς ὕλης καθιστοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιτάχιστον ἀδύνατον τὴν ἔστω καὶ κατὰ διηκρον ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ.

Ἐάν θελήσωμεν πρὸς στιγμὴν νὰ συγκρίνωμεν τὸ περιοδικὸν μας μετὰ ἄλλα ἐπιστημονικὰ ἢ τεχνικὰ περιοδικὰ τῆς χώρας μας εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὸν πλοῦτον τῆς ὕλης, τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν τακτικωτάτην αὐτῶν ἐκτύπων θὰ αἰσθανθῶμεν διὰ τὸ περιοδικὸν μας μεγάλην ἀποκαρδίωσιν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο μᾶς ἀποκαρδιώνει ἔτι περισσότερο ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι καθ' ὅν χρόνον καταβάλλεται τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ εἰδικώτερον εἰς ὅτι ἀφορᾷ ἡμᾶς, εἰς τὴν χημικὴν ἐκβιομηχανοποίησιν τῆς χώρας μας αἱ στήλαι τοῦ περιοδικοῦ μας, τοῦ μόνου χημικοῦ περιοδικοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐδόλως συμμετέχουν εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ταύτης προσεπάθησε νὰ ἀποκτήσῃ ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἀνασυγκροτήσεως ἐκείνας τῶν μελετῶν αἵτινες ἐνδιέφερον τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χημικῆς Βιομηχανίας καὶ ὅτινες εἶχον ὑποβληθῆ εἰς αὐτὸ ὑπὸ Συνεδέλφων Χημικῶν μετὰ τὸν ἀνώτερον σκοπὸν βεβαίως, ὅπως, δημοσιεύουσα ταύτας εἰς τὸ περιοδικόν, δημιουργήσῃ τὴν εὐκαιρίαν, ἴσως, διὰ μίαν εὐρυτέραν συζήτησιν ἀπὸ τῶν σηθῶν τοῦ περιοδικοῦ ἐπ' ὠφελείᾳ τὸσον τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος τῆς χώρας ὅσον καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ περιοδικοῦ

Δυστυχῶς, ἡ προσπάθειά μας αὕτη μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἔκαρποφόρησεν. Θέλωμεν ὅμως νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι, ἐπικουρούμενοι πρὸς τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῆς Ἐνώσεώς μας, τελικῶς θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἢ Δ. Ε. ἐπέτυχε τὴν ἐκτύ-

πωσιν τριῶν μόνον τριμηνιαίων τευχῶν, τῆς ἐκτύπωσης τοῦ τετάρτου τεύχους μὴ ἐπιτευχθείσης ἀφ' ἐνός μὲν λόγῳ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων αἰτίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς ἐν τῷ μεταξύ δημιουργηθείσης ἀνωμαλίας εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ὡς ἐκ τῆς ἀπεργίας τῶν ἐργατῶν τοῦ ἡμερησίου τύπου. Ἦδη μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀπεργίας ταύτης ἐλπίζομεν νὰ δυνηθῶμεν λίαν συντόμως νὰ συμπληρώσωμεν τὴν ἐκτύπωσιν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ ὑπολοιπομένου τετάρτου τριμηνιαίου τεύχους διὰ τὸ ἔτος 1949.

Αὕτη εἶνε εἰς γενικὰς γραμμὰς ἢ εἰκῶν τὴν ὁποίαν παρουσιάζει τὸ περιοδικόν, ἢ δὲ Δ. Ἐπιτροπὴ αὐτοῦ θὰ ἦτο λίαν εὐτυχῆς ἀν ἤκουε ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὰς ἀποφύεις τῆς σημερινῆς συνελεύσεως.

Ὁ κ. Στεργιόπουλος ἀναγινώσκει τοὺς οἰκονομικοὺς ἀπολογισμοὺς τῆς Ἐνώσεως ὡς καὶ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν».

Ἐπίσης προβαίνει εἰς τὴν κατάθεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν προϋπολογισμῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ «Χημικῶν Χρονικῶν» διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1950.

Ὁ κ. Πρασιώτης προβαίνει εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως ἔτους 1949.

Συζητουμένου τοῦ Θέματος τῆς Ἡ. Διοτάξεως «Προτάσεις Δ. Σ.» ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐνώσεως λέγει, ὅτι εἶναι εἰς ὅλους γνωστὴ ἢ κακὴ κατάστασις τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἐνώσεως καὶ προτείνει τὸν διπλάσιον τῆς μικρᾶς ἤδη μηνιαίας συνδρομῆς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν.

Ὁ κ. Δημητρίου ἀγγέλλει ὅτι ἡ Ἐνωσις συμπληρῶνει τὴν 25ετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς καὶ προτείνει, ὅπως ἐγκρίνῃ ἡ Συνέλευσις τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐπετείου ταύτης μετὰ τὸν σκοπὸν ὅπως καταστή εἰς εὐρύτερον κύκλον γνωστὴ ἢ συμβολὴ τῶν Χημικῶν εἰς τὴν πρόδοσιν ἐν γένει.

Δίδεται ἀκολούθως ὁ λόγος εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ὁμιλήσωσι ἐπὶ τῆς λογοδοσίας.

Ὁ κ. Παύλοῦ. Ἐρωτᾷ ποῖα εἶναι αἱ προτάσεις τοῦ Προεδρείου καὶ ποῖα αἱ ἐπιδιώξεις διὰ τὸ κατώτατον μισθολόγιον.

Ὁ κ. Ἀρβανίτης. Ἐκπλήσεται, διότι ἤκουσεν εἰς τὴν λογοδοσίαν νὰ γίνηται λόγος περὶ νέου νομοσχεδίου περὶ Χημικῶν, ἀποσυρθέντος τοῦ ἄλλου.

Νομίζει ὅτι μετὰ τὴν ἐν τῷ β'. σχεδίῳ διάταξιν περὶ πλήρους ἀπασχολήσεως τῶν (ὑπευθύνων) Χημικῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἀνατρέπονται ὅσα περὶ κατοχυρώσεως τοῦ ἐπαγγέλλατος συμπεριελήφθησαν εἰς τὸ πρῶτον ὑποβληθὲν σχέδιον. Ὡς πρὸς τὴν διάταξιν περὶ τιμολογίου ἐργασιῶν τῶν Χημικῶν διαπιστώνει ὅτι ἀγνωστοὶ αἱ σύλλογοι. Ἐπίσης ἔπρεπε τὸ νομοσχέδιον νὰ προβλεπῆ ποῖος εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἔχη ἐργαστήριον. Ἀναφέρει ὅτι ἐν Τριπόλει ἐπωλήθησαν ἀδειαι οἰνολόγων εἰς μακκάληδες.

Ὁ κ. Καλλιέρος. Εὐρίσκει πτωχὴν τὴν ἔκθεσιν τοῦ Δ. Σ., μᾶς παρουσίωσε λέγει ἐνεργείας γιὰ ἀναδρομικὰ ἀλλὰ οὐσιαστικὰ ὄχι. Ὁ Κλάδος τῶν Χημικῶν εἶναι παρηγκωνισμένος, ἀκόμη ἀγνοεῖται καὶ στὴν ἐνίσχυσι καὶ ἐπέκτασι ἢ; βιομηχανίας. Ἐπίσης δὲν συμμετέχουν οἱ Χημικοὶ στὴν Ἀνασυγκρότησιν βάσει τοῦ σχεδίου Μάρσαλ.—Κακίζει τὸ Συμβούλιον, διότι ἄνευ συζήτησεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς Συνελεύσεως, συνέταξε σχέδιον τροποποιήσεως τῆς περὶ Χημικῶν νομοθεσίας. Νομίζει ὅτι τὸ σχέδιον πρέπει νὰ τεθῆ ὑπ' ὄψει τῆς ὀλομελείας καὶ στὰς ἐπαρχίας ἀκόμη νὰ γίνῃ γνωστὸν ὥστε νὰ γίνῃ κάτι σωστὸ.

Ὁ κ. Κανδήλης. Ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων ἀναπτυχθέντων ἤδη δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Συνέλευσιν. Νομίζει ὅμως ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἐνδιαφερθῆ τὸ Σῶμα καὶ εἰς τῆς ἐπιστημονικῆς κατευθύνσεως. Εἶναι λυπηρὸν λέγει ὅτι ἡ σημερινὴ Διοίκησις του, ἥτις εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀρχὴν ὑπὲρ τὴν τετραετίαν, οὐδὲν ἔπραξεν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς τῆς τόσο σημαντικῆς καὶ ἀμὴ προβληθῆ ὡς δικαιολογία ἢ ἀνώμαλος κατάστασις τῶν τελευταίων ἐτῶν ἢ παραμέλησις τῆς κατευθύνσεως ταύτης, εἴχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀγνοηθῆ ὁ κλάδος. Ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς Χώρας προχωρεῖ ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς τάξεώς μας ὡς ὀργανωμένου συνόλου. Τὰ Χημι-

κά Χρονικά περιήλθον εις μαρασμόν, διαλέξεις δὲν γίνονται πλέον καὶ οὐδεμία ὀργανωτικὴ κίνησις καταβάλλεται διὰ τὸ 2ον Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον διὰ τὸ ὅποιον δέον νὰ συσταθῆ ἀμέσως προσωρινὴ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ. Καλεῖ τὸ Δ. Σ. νὰ συνεργασθῆ μετὰ τῶν στελεχῶν τοῦ Κλάδου, ἵνα ἀναζωογονηθῆ τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας, ὅπερ παρημελήθη κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν.

Ὁ κ. Γ ε ω ρ γ α κ ὀ π ο υ λ ο ς. Θὰ ἤθελα νὰ πᾶρω μιὰ γενικὴ γραμμὴ. Στὴν προσπάθεια γιὰ ἀνασυγκρότησιν θὰ ἴδοιμε τὴν Ἐνωσιν ἔξω. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν κύρους ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου. Τὸ Δ. Σ. πού ἐξελέγη μετὰ τὰ Δεκεμβριανὰ ἐξελέγη κάπως ὀχι μετὰξὺ τῶν ἀρίστων ἀλλ' ὡς μιὰ ἀνάγκη· αὐτὸ δὲν ἔπαψε νὰ συνεχίζεται. Γιατὸ καὶ τὸ β' Συμβούλιον ἐξελέγη ἔτσι Ἐπὶ τῇ 25ετηρίδι καὶ μετὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν πού ἔχομε θέσει καὶ ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον δὲν ἔχει τὰ φόνια νὰ παρουσιάσῃ τὴν Ἐνωσιν κἄν τὴν παράκλησιν νὰ γίνῃ ποραιτησις τοῦ Δ. Σ. καὶ νὰ γίνουσι ἐκλογαί.

Ὁ κ. Π ἄ τ σ η ς. Λέγει ὅτι ἐργάζεται ὡς ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας εἰς κοντινὴν ἐπαρχίαν καὶ παρακολουθεῖ τὰς Συνελεύσεις τῆς Ἐνώσεως. Παραπονεῖται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπαφὴ μετὰξὺ Κέντρου καὶ Ἐπαρχιῶν καὶ διὰ τοῦτο Περιοδικοῦ ἢ ἐπικοινωνία χωλαίνει. Ἐξαιρεῖ βάσει τῆς τριακονταετοῦς πείρας τὸν τὸν ρόλον ἰῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Χημικῶν Οἰνολόγων καὶ ζητεῖ τὴν προστασίαν τῶν ἐχόντων τὴν ἐιδικότητα ταύτην ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν.

Ὁ κ. Π α ν ὀ π ο υ λ ο ς. Ὡς πρὸς τὴν τροποποίησιν τῶν Ἰδρυτικῶν νόμων τῆς Ἐνώσεως νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ ἐκτυπωθῆ τὸ Σχῆδιον νόμου νὰ διανεμηθῆ εἰς τὰ μέλη νὰ συζητηθῆ καὶ ἐνδεχομένως νὰ προστεθῆ κατὰ τὸ ὅποιο δὲν ἐγένετο ἀντιληπτόν. Ὡς πρὸς τὴν Ἐπιστημονικὴν πρόοδον νομίζει ὅτι διὰ τοῦ Χημικοῦ Συνεδρίου κατὰ καλὸν θὰ προέλθῃ. Σχετικῆ Ἐργασία δέον νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦδε. Ὡς πρὸς τὴν τάσιν ξένων ἐπιστημόνων νὰ εἰσέρχονται εἰς τὰ ἔργα τοῦ Κλάδου παρατηρεῖ, ὅτι διὰ τοῦ καταρτιζομένου Νόμου δύναται νὰ κατοχυρωθῆ τὸ ἐπάγγελμα. Προτείνει τὴν εἰσαγωγὴν δύο μαθημάτων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον — τῆς μικροβιολογίας καὶ τῆς βιοχημείας.

Ὁ κ. Π α π α κ ω ν σ τ α ν τ ἰ ν ο υ. Τονίζει ὅτι ἡ κριτικὴ δὲν εἶναι ἄρνησις. Κακῶς κακίσαμε τὸ Δ. Σ. Ἐξητάσαμε, ἂν καὶ ἡμεῖς ἐβοηθήσαμε τὸ Συμβούλιον καὶ ἂν ἐκάναμε κάτι; Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ σχεδίου νόμου καὶ ἡ ἀποστολὴ του εἰς ἐπαρχίας ἀπαιτεῖ χρόνον καὶ χρῆμα. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἐπιστημονικῆς κατευθύνσεως καὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ Περιοδικοῦ παρατηρεῖ, ὅτι χρειάζεται οἰκονομικὴ ἐπάρκεια καὶ ἐπιστημονικὴ ὕλη διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὁποίας ἡμεῖς εἴμεθα ὑπεύθυνοι. Δι' ὅλα αὐτὰ καταλήγει πρὸς τὴν νὰ βοηθήσοιμε νὰ ἐπιτύχωμε τὴν ἀνύψωσιν τῆς ὀργανώσεώς μας.

Ὁ κ. Κ ὠ ν σ τ α ς. Ὑπενθυμίζει ὅτι πέρυσι συνέστησε ὅπως κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας λάβωμε μέρος εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐνώσεως καὶ νέοι οἱ ὅποιοι καὶ χρόνον καὶ δρεξίν διατέουσι. Παρατηρεῖ ὅτι κακῶς μεμψόμεθα δι' ὅλα τὰ ζητήματα τὸ Δ. Σ., διότι καὶ ἡμεῖς δὲν παρουσιάζομεθα ὅτι προσφέρουμε κάτι διὰ τὸ γενικὸν καλόν. Νομίζει ὅτι παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία ὅπως κατὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς 25ετηρίδος γίνῃ προσπάθεια νὰ γνωσθῆ ὅτι καὶ οἱ Χημικοὶ κάτι προσφέρουσι εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν.

Ὁ κ. Μ α κ ρ ῆ ς. Τονίζει τὸν κίνδυνον ἐκ τῆς εἰσδύσεως ξένων ἐπιστημόνων εἰς τὸν Κλάδον μας καὶ σημειώνει ὅτι τὸ Ἐπιστημονικὸν ζήτημα εἶναι πολὺ χαμηλὰ. Διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων προτείνει ὅπως γίνουσι ἐπιτροπαί. Ἐρωτᾷ τί ἀπέγινε τὸ σχέδιον νόμου περὶ μετεκπαιδύσεως. Ἐρωτᾷ ἐπίσης πῶς ἀντιμετωπίζει ἡ Ἐνωσις τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Οἰνολόγων εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ λάβωμε θέσιν. Πληροφορεῖ τὴν Συνέλευσιν, ὅτι ἐνῶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐκδίδονται 7 περιοδικὰ ἐδῶ δὲν κατορθώνουσι νὰ κυκλοφορήσωμεν οὐτὲ ἐν. Εσκέφηθ' ἵνα ἐκδώσῃ ὁ ἴδιος ἐν περιοδικὸν Γαλλιστί.

Ὁ κ. Γ ε ρ μ ε ν τ ζ ῆ ς. Χαιρετίζει τὴν Συνέλευσιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ζωῆς 1)4 αἰώ-

νος. Ὑπενθυμίζει παλαιούς ἀγῶνας κατὰ τὸ 1923, οἷνας κατέληξαν εἰς τὴν ἴδρυσιν τῆς Ε. Ε. Χημικῶν. Ἐγκρίνει τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ. καὶ συμφωνεῖ μετὰ τὰς προτάσεις τῶν συναδέλφων πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ Κλάδου εἰς κοινὴν προσπάθειαν ὅλων μετὰ τοῦ Δ. Σ.— Ἡ προσπάθεια αὕτη δέον νὰ ἐκδηλωθῆ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας βάσει τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, εἰς ἣν ὁ ρόλος τοῦ Χημικοῦ εἶναι προταρχικός. Προτείνει, ὅπως συσπειρωθῶμεν γύρω ἀπὸ τὸ Δ. Σ., ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐμφανίσωμεν τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας ποῦ προσφέρει ὁ Χημικός.

Ὁ κ. Μ ο υ λ ἄ ς. Πληροφορεῖ τὴν Συνέλευσιν δι' ὀρισμένους ἐνεργείας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως. Ἡ κοινὴ προσπάθεια (Ἐνώσεως καὶ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου) πρὸς τροποποίησιν τῶν συλλογικῶν συμβάσεων δὲν κατέληξεν εἰς θετικὸν ἀποτέλεσμα. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς συνέπεια ἀπροθυμίας καὶ κακοῦ χειρισμοῦ τοῦ ζητήματος. Ἐν τυχαίον περιστατικόν ἐπὶ μισθολογικῆς ὑποθέσεως ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἀνέτρεψε τὰς προσαθείας μας. Αἱ ἐνεργεῖαι μας συνεχίζονται καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμε τὸν προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα. Ἡ παρεμβολὴ ξένων ἐπιστημόνων εἰς τὸν κλάδον θὰ σταματήσῃ. Οἱ Χημικοὶ θὰ ἐπιληφθοῦν τοῦ θέματος. Τονίζει ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀνήκει εἰς τὴν Ἐνωσιν. Διὰ τὴν Ἐπιστημονικὴν ἐμφάνισιν τοῦ σώματος δὲν ἀρκεῖ μόνον τὸ Δ. Σ. ἀλλ' ἐπιβάλλεται καὶ ἡ ἰδικὴ μας συμβολή, ὕλη διὰ τὸ περιοδικόν, διαλέξεις. Σημειώνει τὰς δυσχερείας τοῦ ζητήματος πληροφορῶν τὴν Συνέλευσιν ὅτι διὰ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Τσοῦντα περὶ τοιμέντου, τὴν ὁποίαν ὀργάνωσε τὸ Τεχν. Ἐπιμελητήριον ἐχρειάσθη ἐξάμηνον προπαρασκευῆ καὶ ἀρκετὰ σεβαστὸν χρηματικόν ποσόν εἰς ἔξοδα. Ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι ἠκούσθη ἐνταῦθα ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν τῶν Χημικῶν εἰς τὴν Ἀνασυγκρότησιν λέγει ὅτι οἱ Χημικοὶ συμβάλλουσι οὐσιωδῶς εἰς τὸν τομέα αὐτόν καὶ συνιστᾷ ὅπως διαθεσοῦσι πρὸς τοῦτο περισσότερον χρόνον καὶ ἐργασίαν.

Ὁ κ. Γ κ α ν ῆ ς. Μετὰ λύπης του διαπιστῶναι τὴν ἀπουσίαν τῶν φυσικῶν ἡγητόρων κ. κ. Καθηγητῶν καὶ διευθυντῶν Χημείου ἀπὸ τὴν ὄλην συλλογικὴν κίνησιν καὶ προτείνει ὅπως τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἐπιληφθῆ ἡ Συνέλευσις. Νομίζει ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς κάθε ἐπιστημονικῆς διοικήσεως πρέπει νὰ τεθοῦν οἱ κ. κ. Καθηγηταί. Ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τῆς συνδρομῆς διατυπώνει ἐπιφυλάξεις καὶ ἐρωτᾷ πῶς θὰ εἰσπραχθῆ.

Ὁ κ. Μ α υ ρ ε ἰ ὀ π ο υ λ ο ς. Ἐκφράζει εὐχαριστίας πρὸς τὸ Συμβούλιον διὰ τὰς καταβληθείσας προσπάθειας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων ὡς καὶ διὰ τὸ θάρρος τῆς ἀντιμετωπίσεώς των. Ἐπὶ τῆς λογοδοσίας δὲν ἔχει νὰ προσθέσῃ τι. Χαίρει διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν σχέσεων μετὰ τοῦ Τεχν. Ἐπιμελ., ὁ μετὰ τοῦ ὁποίου συνδυασμὸς ἐνεργειῶν ὑπῆρξεν ἐπιτυχῆς. Προτείνει, ὅπως ἀναρτῶμεν τὸ νομοσχῆδιον τὸ ἀφῶρον τὴν ὀργανωσιν τῆς Ἐνώσεως, ἐκτυπωθῆ, ἵνα δώσῃ ὁ καθείς τὴν γνώμην του. Προτείνει εἰς δέκα χιλιάδας δραχμῶν τὴν μηνιαίαν συνδρομὴν τῶν μελῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου καὶ τονίζει ὅτι διαφορετικὴ θὰ ἦτο ἡ κατάστασις, ἐάν ἠκούετο πρὸς διείσθησιν ἢ γνώμην του. Αἰσθάνεται, ὅτι ἔχει καθῆκον, νὰ εὐχριστήσῃ τὸν κ. Δρίκον διὰ τοὺς κόπους καὶ τὰς προσπάθειας αὐτοῦ καταβάλλει πρὸς ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ ἐν μέσω τῶν δυσχερειῶν καὶ ἐλπίζει ὅτι ἡ οἰκονομικὴ εὐχέρεια θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν καλυτέραν καὶ ἀρτιωτέραν ἔκδοσιν του. Ὑπερψηφίζει διὰ τὸν ἐπίσημον ἑορτασμόν τῆς 25ετηρίδος, ὅπερ θὰ συντελεσθῇ πολὺ εἰς τὴν κατανόησιν ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας τῆς σημασίας τῆς τάξεώς μας. Συγχαίρει τὸ Δ. Σ. διὰ τὰς ἐνεργείας του πρὸς ἐπαναπατρισμόν τῶν ἑλληνοπαίδων ὡς καὶ διὰ τὰς ἐκδηλώσεις ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Κυπρίους ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ δημοψηφίσματος.

Ὁ κ. Χ α τ ζ η κ α κ ἰ δ η ς. Δύο σημεῖα θὰ θίξω τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς συζητηθέντων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ζητημάτων.

Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ εἰς τὰς εὐχαριστίας τὰς ὀφειλομένας πρὸς τὸν κ. Γεωργακόπουλον διὰ τὸ λεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ περὶ Κύρους τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ ἐρωτήσω τὸν κ. Γεωργακό-

πουλον, ἀφ' οὗ εἶχε τὰς ἀντιλήψεις αὐτὰς διὰ τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τί ἔκαμεν κατὰ τὰς τελευταίας ἀρχαιρείας, ὥστε νὰ ἔλθουν εἰς τὸ Συμβούλιον οἱ ἰκανώτεροι; Μήπως καὶ αὐτὸς ἐψήφισε τότε τὰ ἴδια πρόσωπα ποῦ σήμερον κατηγορεῖ;

Τὸ δεύτερον ἀφορᾷ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῶν Οἰνολόγων Χημικῶν διατυπωθέντα. Φαίνεται ὅτι οἱ κύριοι ἐκ τῶν Οἰνολόγων συναδέλφου ζητοῦν ἀπὸ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως περισσότερον ἐνδιαφέρον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον οἱ ἴδιοι δεικνύουν διὰ τὰ ζητήματα τοῦ Συλλόγου τῶν.

Ἐκτὸς τούτου, ἐνῶ εἶχον εἰς χεῖρας τῶν τὸν γνωστὸν Νόμον 3501 ὡς καὶ ἄλλον διὰ τοῦ ὁποῖου ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς λαμβάνοντας κατ' ἔτος ἄδειαν ὑπαλλήλους νὰ χρησιμοποιουν αὐτήν ἄλλαχού ἐργαζόμενοι, δὲν ἐζήτησαν αὐτῶν τῶν δύο Νόμων τὴν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως καὶ νέαν καναχώρασιν εἰς νέον Νόμον.

Πρὶν ὅμως κατέλθω ἀπὸ τὸ βῆμα θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου, ὅπως ὑποβάλω τὴν παρατήρησίν μου ἀπὸ τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως πράγματι ποῦ ἴσως ἀκολουθήσουν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δι' ὅσα ὁ κ. Γεωργακόπουλος εἰς βῆρος μας διετύπωσε καὶ ἵνα δώσωμεν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν κ. Γεωργακόπουλον ἵνα προβῇ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἰκανωτέρων κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ὑποψηφίου, ἐκτὸς ἂν ἄλλως διατυπωθῶν τὰ πράγματα.

Ὁ κ. Δ α ν ἰ κ α ς. Τονίζει ὅτι δὲν εἶναι νοητὸν νὰ ἀγνοοῦνται μερικὰ πράγματα. Ἐξαίρει τὴν δρᾶσιν τοῦ Δ. Σ. καὶ ὑπενθυμίζει ὅτι χάρις εἰς τὸν κ. Δημητρίου ἐκερδήθη ἡ ὑπόθεσις τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος τῶν Χημικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, Καλεῖ τοὺς κ. κ. Καθηγητὰς ὡς καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ Γ. Χημείου νὰ μᾶς βοηθήσουν πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν κινδύνων τῶν ἀπειλούντων τὸ ἐπάγγελμα ἐκ τῆς εισόδου ξένων στοιχείων.

Ὁ κ. Δ ὀ σ ι ο ς. «Τὰ Χημικὰ Χρονικὰ» ὡς ἔχουν σήμερον εἶναι περιοδικὸν τρισυπόστατον, περιοδικὸν δημοσιεύσεως πρωτοτύπων ἐπιστημονικῶν δημοσιεύσεων, πληροφοριακὸν τῆς ἐπιστημονικῆς κινήσεως καὶ ἐπαγγελματικόν. Ὑπὸ τοιούτους ὄρους εἶναι δύσκολον νὰ ἐπεκτείνῃ τοὺς ἀναγνώστας του, δηλαδὴ τοὺς ἀγοραστὰς του πέραν τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως. Ἐάν περιορίζετο εἰς τὸν καθαρῶς πληροφοριακὸν τύπον θὰ ἠδύνατο, διαθέτον μάλιστα τὴν χρηματικὴν ἐπίσχυσιν τῆς Ἐνώσεως, νὰ ἀποβῇ σπουδαῖον διαφωτιστικὸν διὰ τὴν κοινωνίαν ὄργανον. Σημειῶνω ὅτι ἡ ἐκλαττευσις εἶναι σπουδαία ὑπηρεσία διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν Χημικὸν κλάδον.—Ἐάν οἱ Χημικοὶ δὲν ἀπολαμβάνουν τῆς ἐπαρκούς καὶ ἀπολύτως ὀφειλομένης τοῦ περιβάλλοντος ἀναγνώσεως, τοῦτο συμβαίνει, διότι ὁ πολλὸς κόσμος δὲν γνωρίζει τὴν συμβολὴν τῆς Χημείας εἰς τὴν διάρθρωσιν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Κρατικῆς ζωῆς καὶ ἔχει ἀνάγκην μορφώσεως τὴν ὅποιαν, ἐπὶ τοῦ προκειμένου μόνον οἱ Χημικοὶ δύνανται νὰ παράσχουν. Ὑπὸ τοιούτους ὄρους τὸ περιοδικὸν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ὕλικὸς ἀνεξάρτητον καὶ νὰ ἐκδίδῃ χωριστὰ διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπιστημονικῶν ἀνακινώσεων καθὼς καὶ σύντομον ἐπαγγελματικὸν τεύχος.

Ὁ κ. Κ α ν δ ἦ λ η ς: Ἡ ἴδια Δ. Ε. Χημ. Χρονικῶν ἔχει περιέλθει τὸ περιοδικόν. Τὰ αἴτια μᾶς εἶπεν εἶναι δύο: Πρῶτον τὸ οικονομικόν καὶ δεύτερον ἡ δυσκολία ἐξευρέσεως τῆς ἀπαιτουμένης ὕλης. Μᾶς ἐκπλήσσει ἡ τοιαύτη κατάστασις, ὅταν βλέπομεν τὸν «Αἶωνα τοῦ Ἀτόμου» σταδιοδρομοῦντα ἐπιτυχῶς. Νομίζομεν ἐπομένως, ὅτι δὲν εὐσταθοῦν αἱ δικαιολογίαι τῆς Δ. Ε., διότι εἶδομεν ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ νὰ ὑπάρχῃ περίσσειμα. Τὸ τῆς ὕλης ἐπίσης δὲν εἶναι ὀρθόν. Διὰ τὴν ὑπάρχῃ ὕλην πρέπει νὰ ὑπάρχῃ περιοδικόν. Κανεὶς δὲν ἐνδιαφέρεται νὰ γράψῃ, ὅταν δὲν ξέρῃ, ἂν καὶ πότε θὰ δημοσιεῦσῃ τὸ ἄρθρον του. Καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς του ἡ ὕλη ἐξευρίσκειτο μὲ δυσκολίαν. Ἡ σημερινὴ λοιπὸν κατάστασις ὀφείλεται εἰς ἔλλειψιν ὀργανώσεως. Ἡ ἔλλειψις ὕλης διὰ τὸ ἐπάγγελματικὸν δελτίον πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν συναδέλων εἶναι

τελείως ἀδικαιολόγητος. Φυσικὰ ἡ ἐνημέρωσις ἀπαιτεῖ τὴν τακτικὴν κατὰ μῆνα ἐκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ. Εὐρίσκει ὅτι ἐξυπηρετικώτερον θὰ ἦτο νὰ ἐκυκλοφορῇ κατὰ μῆνα ἕστω καὶ εἰς μερικὰς σελίδας. Δὲν δύναται ὅμως νὰ δώσῃ προχείρους λύσεις καὶ προτείνει τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐξ ὄλων τῶν εἰδικῶν περὶ τὸ θέμα συναδέλων πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος. Τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν ἔπρεπε, λέγει, πρὸ πολλοῦ νὰ εἶχε συγκαλέσῃ τὸ Δ. Σ. καὶ νὰ μὴ περιμένῃ ἀπὸ μόνῃ τὴν Δ. Ε. νὰ διορθώσῃ τὴν λυπηρὰν κατάστασιν.

Ὁ κ. Κ α ρ ν ἦ ς. Παρατηρεῖ ὅτι δὲν νὰ γίνων προσπάθειαι διὰ συνένωσιν τοῦ Κλάδου. Χαρακτηρίζῃ ὡς ἐγωιστικὴν τὴν τακτικὴν τοῦ κ. Δημητρίου. Ὁ Κλάδος λέγει θέλει ἀναζωογονῆσιν ἐν πνεύματι κοινῆς προσπάθειας. Γὰρ γνώμας αὐτὰς διετύπωσε ἔπανελλημένως εἰς τὸν κ. Πρόεδρον. Εὐχεται ὅπως ἔστω καὶ τώρα τηρηθῇ ἡ πολιτικὴ αὐτή. Τονίζει τὴν ἀδικίαν, ἣτις ἐγένετο εἰς τοὺς Χημικοὺς ἐκ τῆς μὴ χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος 30 % καὶ ἐκφράζει τὴν λύπην του, διότι δὲν εἶδε μίαν διαμαρτυρίαν ἐκ μέρους τοῦ Δ. Σ.

Ὁ κ. Γ σ ι ρ ὠ ν η ς: Διδεὶ πληροφορίας εἰς τὸν κ. Παύλου διὰ τὰς ἐπί τοῦ μισθολογικοῦ ἐπιδιώξεις τῆς Ἐνώσεως ἀναγινώσκων περικοπὴν ἐξ ὑποβληθέντος ὑπομνήματος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ τονίζει ὅτι τὸ Δ. Σ. βασίζεται κυρίως πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν ζητημάτων ἐπὶ τῆς προσωπικῆς παρεμβάσεως τῶν μελῶν του, μὴ ἀναμένον ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἀποστολῆς ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων ἄτινα συνήθως, ἂν εἶναι πολυσελίδα, οὔτε ἀναγινώσκονται. (Ἀναφέρει χαρακτηριστικὸν παράδειγμα). Ἀπορεῖ πῶς τόση ἐργασία τοῦ Δ. Σ. κατὰ τὸ ἐξάμηνον αὐτὸ κρίνεται ὑπότινον ὡς ἀνευχρὰ. Μόνον ἄγνοια τῶν ἐμφανισθέντων ζητημάτων καὶ τῶν πρὸς ἐπίλυσιν αὐτῶν καταβληθεισῶν προσπαθειῶν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν τοιαύτην γνώμην, Ἐάν δέ, εἰς τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν νέων Χημικῶν τὸ Δ. Σ. δὲν ἔσχε ἐπιτυχίαν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς γενικὴν Κυβερνητικὴν πολιτικὴν, ἣτις δὲν ἐπέτρεψε οὐδὲ ἐνός χιλιοδράχμου αὐξήσιν εἰς τὰ κατώτατα ἐργατικά ἡμερομίσθια παρ' ὅλας τὰς παρὰ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., ὀργανωθείσας τμηματικὰς ἀπεργίας. Ἡ δι' Ἀναγκαστικὸν ὅμως Νόμου κατοχύρωσις τῆς νομίμου βάσεως τῆς μισθοδοσίας κλονισθείσης ἐκ τῆς γνωστῆς ἀποφάσεως Ἀ. Πάγου, ἡ προώθησις τοῦ ζητήματος τῆς τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 2112 ὡς καὶ ἡ σύνταξις πλήρους σχεδίου νόμου ἐξασφαλίζοντος τὰ τοῦ οἴκου μας, εἶναι εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Δ. Σ. Εὐρίσκει ὀρθὴν τὴν παρατήρησιν τοῦ κ. Κανδήλη ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς κατευθύνσεως, ὡς οὐσιώδους σκοποῦ τῆς Ἐνώσεως, βοηθούσαν ὅμως ὄλων τῶν δυναμένων πρὸς ἐπιτυχίαν του καὶ καταλήγει διαφωνῶν πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἐκτυπώσεως καὶ ἀποστολῆς τοῦ νομοσχεδίου. Ἐάν προκριθῇ, τονίζει τοιαύτη λύσις τὸ ζήτημα θὰ καθυστερήσῃ πολὺ, ἐν ᾧ λόγοι σκοπιμότητος ἐπιβάλλουν ταχύτητα καὶ ὀλιγώτερον θόρυβον. Ἐχομεν ὄλον τὸν καιρὸν κατὰ τὰς συζητήσεις ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ ἢ ἐν τῇ Βουλῇ, νὰ φέρωμεν τὰς τυχόν ἐνδεκνυομένας τροποποιήσεις.

Ὁ κ. Ἀ ρ β α ν ἰ τ η ς: λέγει ὅτι ὁ νόμος εἶναι ἀσαφής, δὲν προστατεύει τοὺς ἐπαγγελματίας καὶ δι' αὐτὸ ὠμίλησε ζητῶν τὴν συνδρομὴν τῆς Ἐνώσεως.

Ὁ κ. Δημητρίου: Κύριοι Συνάδελφοι. Θὰ προσπαθῶ νὰ σὰς ἀπασχολήσω ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον, πλὴν ὅμως θὰ ἐπιδιώξω ἔστω καὶ συνοπτικῶς νὰ ἀπαντήσω εἰς τοὺς ἀξιότιμους κ.κ. συναδέλφους οἱ ὅποιοι ἔλαβον τὸν λόγον ἐπὶ τῆς λογοδοσίας τοῦ Δ.Σ. τοῦ τελευταίου ἐξαμήνου.—Ὁμιληταὶ τινες οὐχὶ βεβαίως ἐκ προθέσεως ἀλλὰ ἐξ ἑλλείψεως κατατοπίσεως ἐπὶ ζητημάτων ἀπασχολησάντων τὸ Δ.Σ. ἤχθησαν μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ θεωρήσουν τὴν περίοδον 1936-1940, ἡ ὅποια ἔδωσε εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος τὸ «ΟΧΙ» ὡς ἀνάλογον πρὸς τὴν σημερινήν, καθ' ἣν ἀρχίζομεν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἐρειπιων, ἄτινα ἐπεσώρευσε ἡ τραγικὴ περίοδος 1941-1949.

Σχετικῶς μὲ τὰ ζητήματα τῶν μικροβιολόγων Χημικῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὁποίων παρεπονέθη ὁ συνάδελφος κ. Κ. Μακρῆς νομίζομεν, ὅτι μόνον αἱ

άντιθετοι απόψεις των υποστηρικθεισών είχαν θέσει εν προκειμένω. Τόσον ο κ. Μακρής όσον και πλείστοι άλλοι της τάξεως των μικροβιολόγων γνωρίζουν εν πάση λεπτομερείαι τας συντόνας προσπαθείας και τούς αγώνας, τούς οποίους τó Δ.Σ. κατέβαλε και καταβάλλει προς ματαίωσιν των καταφώρων άδικων επιδιώξεων των Ιατρών — μικροβιολόγων. Έλέχθη κύριοι Συνάδελφοι, παρ' άλλου όμιλητού, ότι ίσως να είμαι όλιγον έγωϊστής. Νομίζω, ότι είμαι υποχρεωμένος να δηλώσω ένώπιον του Σώματος, ότι ίσως να μη είμαι όλιγον αλλά πολύ, όταν ό έγωϊσμός αυτός δικαιολογείται και προέρχεται άκριβώς έκ της αντίταραβολής του έργου του Δ.Σ. της Ένώσεώς μας έν σχέσει με τó έργον Συμβουλίων, άλλων οργανισμών, πρòς τούς όποιους έδώσαμεν μάχας έκ του συστάδην χωρίς να έχωμεν την έπικουρίαν ούτε Υπουργών ούτε δεκάδων Βουλευτών μελών της Ένώσεως. Ός εύνοητον, αναφέρομαι εις τó Ιατρικόν σώμα και αισθάνομαι ίκανοποίησιν ότι έχω εις χείρας έγγραφον αυτού δηλωτικόν της άδυναμίας του πρòς επίλυσιν των ζητημάτων του. Έάν κύριοι συνάδελφοι ή άποτολημθείσα κατά του σώματος των Χημικών-μικροβιολόγων άδικία δέν έπραγματοποιήθη, έπιτραπήτω μοι να ύπομνήσω ότι εις τούτο άρκετά συντέλεσεν ή έγωϊστική τακτική του Δ.Σ. Τά ζητήματα τά σχετιζόμενα πρòς τας καθαρώς έπιστημονικάς επιδιώξεις του κλάδου, δυστυχώς, παρ' όλα όσα περι τού αντίθετου μäs ανέπτυξε ό φίλος κ. Κανδήλης, ήτο μοιραϊόν να ύφίστανται την έπίδρασιν των συγχρόνων δυσκόλων συνθηκών. Ό καθεις έξ ύμών είνα εις θέσιν να έκτιμήσῃ την άλήθειαν των άνωτέρω έκ των πραγμάτων. Εύρυτέρα συζήτησις επί του θέματος δέν θά προσέφερε ύπηρεσίαν.

Έν σχέσει με τά λεχθέντα επί της τροποποιήσεως της μισθολογικής κλίμακος, είνα γνωστόν εις τούς παρακολουθήσαντας τας προσπαθείας του Δ.Σ. ότι έγένετο ό,τι ήτο δυνατόν να γίνῃ. Διά τó ζήτημα αυτό συνεχίζονται άπό κοινού ένεργεiai μετά του Τεχν. Έπιμελητηρίου.

Τινές των συναδέλφων ξηρίζαν τó ζήτημα της μη δῆθεν συμμετοχής των μελών της Ένώσεως εις τας έπιτροπάς τός σχετιζόμενας πρòς τó έργον της Άνασυγκροτήσεως. Πρέπει να είνα γνωστόν ότι άπό μακροϋ, των έπιτροπών αυτών μετέχουσι έκτός των κ. κ. Καθηγητών των Άνωτάτων Έκπαιδευτικών Ίδρυμάτων και πλείστα μέλη της ήμετέρας Ένώσεως, τινά των όποιων μετά συγκεκριμένην ύπόδειξιν της Ένώσεως ως π. χ. οί κ. κ. Νευρός, Κώνστας, Δόσιος, Δεληγιάνης, Κούμολος, Πικούλης κ. ά.—Έξ άλλου μέλη του Δ.Σ. κατ' επανάληψιν άπασχολούνται εις κοινός έπιτροπάς μετά μελών του Γ. Έπιμελητηρίου. Τó Δ.Σ. επί του σημείου τούτου θά έπρεπεν ίσως να έλεχθῃ διότι δέν διεφήμισε οίανδήποτε δρᾶσιν του.

Ό συνάδελφος κ. Γεωργακόπουλος μäs ώμίλησε κατά τρόπον, ό όποιος αύτόχρομα καταδεικνύει ότι άλλα είχε διάθεσιν να ήτη και άλλα κατέληξε να πῆ. Δέν θά σάς άπασχολήσω περισσότερο. Έχομεν πάντοτε εις την διάθεσιν του Σώματος την παραιτησιν του Δ.Σ. επί τῆ έκδηλώσει ένδειξεων ήλαττωμένης έμπιστοσύνης έκ μέρους τούτου.

Οί συνάδελφοι κ. κ. Άρβανίτης και Πάτσης έζήτησαν ύποστήριξιν των Χημικών Οινολόγων. Νομίζομεν ότι ή μέχρι σήμερον δρᾶσις του Δ.Σ. δέν δικαιολογεί ύποβολήν παραπόνων, έφ' όσον πάντοτε παρέχεται έντός των νομίμων όρίων. Επί τῆ εύκαιρία τονίζομεν ότι πλείστα όσα ζητήματα θά δύνανται να επιλύωνται, εάν ό Σύλλογος Οινολόγων έπιμένει άπό κοινού μετά της Ένώσεως, εις την έφαρμογήν της κειμένης νομοθεσίας, ή βελτίωσις της όποιας έπιχειρείται. Η έπαφή των έν ταίς έπαρχίαις συναδέλφων μετά της Διοικήσεως της Ένώσεως, περι της όποιας έγένετο λόγος, έξαρτάται έξ αυτών των ίδιων. Δέν ύπάρχει περίπτωσις έπιδείξεως έκ μέρους ήμών άδιαφορίας πρòς την κατεύθυνσιν αυτήν.

Τό ένδιαφέρον της Ένώσεως ύπερ των έκ των συναδέλφων Οινολόγων διαπιστούται προσφάτως διά της άμέσου συμμετοχής μας εις την προσπάθειαν ρυθ-

μίσεως των έν Τριπόλει διενέξεων. (Εις τó σημείον αυτό ό κ. Δημητρίου άναγινώσκει έγγραφα επί των ζητημάτων αυτών).

Σχετικώς πρòς την διατυπωθείσαν γνώμην έκ μέρους του συναδέλφου κ. Άρβανίτη ως πρòς τó παλαιόν νομοσχέδιον, τόν πληροφοροϋμεν εύχαρίστως, ότι δέν άπεσύρθη, αλλά έκκρεμεί έν τῷ Υπουργείω. Άνεξαρτήτως όμως αυτού τó Δ.Σ. έχον τόν πρòς τούτο χρόνον, λόγω του διαφαινομένου τερατισμού των Έργασίων της Δ' Αναθεωρ. Βουλῆς, ήθέλησε να έπεξεργασθῆ εύρύτερον σχέδιον πρòς πληρεστέραν διασφάλισιν των επιδιώξεων του κλάδου. Θέλομεν να πιστεύωμεν ότι τó σχέδιον τούτο πραγματικώς έξυπηρετεί τόν κλάδον και έπρεπε να τύχῃ μεγαλυτέρας προσοχής. Πλήν, έφ' όσον διαπιστούται ή έπιθυμία να έκτυπωθῆ και συζητηθῆ εις νεωτέραν Γενικήν Συνέλευσιν, έγώ τουλάχιστον, δέν έχω αντίρρησιν.

Ό έκ μέρους συναδέλφων τινων έκτεθεις κίνδυνοι έκ της εισδύσεως ξένων στοιχείων εις τά έργα του κλάδου αντιμετωπίζεται έκάστοτε με την δέουσαν προσοχήν, δεδομένου όντως ότι δυστυχώς δέν διαθέτομεν Υπουργείον ιδιόν μας ούτε Βουλευτάς Χημικός ούτε της έπικουρίας Όργανισμών ή Τραπεζών ιδιόν μας ίνα ριζικώς επιλύσωμεν τά ζητήματα αυτά.

Τινές των συναδέλφων παρεπονέθησαν ότι τó Δ.Σ. και ιδιαιτέρως έγώ άποφεύγομεν ή άλλων δέν επιδιώκομεν την συνδρομήν και την βοήθειαν των συναδέλφων πρòς έπιτυχίαν των σκοπών μας. Η πραγματικότης είνα διάφορος.

Έπιζητούμεν αύτην την ένίσχυσιν παρὰ παντός δυναμένου.

Είνα ανάγκη να σάς παραπέμψωμεν εις την λογοδοσίαν της 31 Ιουλίου 1949 επί του προκειμένου; Την έποχήν εκείνην μετά αγώνα, μόλις καταρθώθη ή συμπράστασις όλίγων συναδέλφων κατά την ένώπιον του Σ.Ε. συζήτησιν της ύποθέσεώς μας.—Περιτίθον, να θίξωμεν τó θέμα της οικονομικής ένισχύσεως.

Περαίνων τόν λόγον ό κ. Δημητρίου, άφ' οδ ήχαρίστησε έκ μέρους του Διοικ. Συμβουλίου τούς έκ των συναδέλφων όμιλήσαντας με εύμενές πνεύμα ύπερ των προσπαθειών του, έπικαλείται την συνδρομήν και την βοήθειαν άπάντων των Χημικών διά την έπισημωτέρα εμφάνισιν του Σώματος κατά τόν έορτασμόν της 25ετηρίδος της Ένώσεως, όστις έλπίζει ότι θά καταστή δυνατόν να λάβῃ χώραν κατά τó τέλος του φθινοπώρου.

Ό κ. Σ τ α μ α τ ι ά δ η ς : μέλος του Δ.Σ. ως και σύμβουλος του Συλλόγου των Οινολόγων — δίδει έξηγήσεις διά την παρερμηνείαν εκ μέρους του Προέδρου κ. Δημητρίου της σιάσεως του κ. Άρβανίτη, όστις δέν ήθέλησε να έπιρρίψῃ μομφήν επί του Δ.Σ. της Ένώσεως διά τας ένεργείας του επί των έν Τριπόλει παραβάσεων, άλλ' άπλώς ήθέλησε ζωηρότερον να έκφράσῃ την δυσφορίαν των Χημικών - Οινολόγων διά τó άτελές της κειμένης νομοθεσίας.

Ό κ. Μ α κ ρ ή ς : Δέν έκάκισε λέγει τó Δ.Σ. διά τας επί του μικροβιολογικού ένεργείας του—άλλά διά τó ζήτημα των εργαστηρίων.

Ό κ. Γ ε ω ρ γ α κ ό π ο υ λ ο ς : Ός πρòς την δρᾶσιν του λέγει ότι επί 27 έτη μόνον κατά τας δύο τελευταίας Συνελεύσεις, άπουσίαζε έκ των συνελεύσεων του σώματος. Δέν νομίζει ότι έπρεπε να θιγῆ ό κ. Χατζηκακίδης. Ό κ. Πρόεδρος ειπε ότι οί Χημικοί δέν έχουσι μίαν Τράπεζαν ή Υπουργείον ιδιόν των. Έχει την γνώμην ότι επειδή οί Χημικοί δέν μπορούν δι' άπεργιών να ζητήσουν να έπιύχουν εις τά ζητήματά των γι' αυτό πρέπει να δρᾶσουν διά προσώπων. Τó Δ.Σ. δέν έχει τούς ανθρώπους που να είνα στα Κόμματα Ισχυροί. Ό κ. Δημητρίου δέν έχει επιβάλλουσαν θέσιν στο Κόμμα. (Εις τó σημείον αυτό έπεμβαίνει ό κ. Πρόεδρος της Συνελεύσεως ύπενθυμίζων εις τόν όμιλούντα ότι εύρίσκεται έκτός θέματος και δέν πρέπει ή Συνέλευσις να άπασχολῆται με την άνάπτυξιν τοιούτων γνωμών). Συνεχίζων ό κ. Γεωργακόπουλος, λέγει, ότι τó Δ.Σ. δέν έκίνησε κάθε τι που θά έφερε έπιτυχίαν. Διεπίστωσε λέγει μίαν κατάστασιν όχληρή! Έπειδή ό κ. Χατζηκακίδης υπέβαλε παραιτη-

σιν έκ τής όμιλίας μου θά τόν παρακαλέσω νά τήν άποσύρη

Ο κ. Κώ ν σ τ α ς : Δέν νομίζει ότι ύπάρχει θέμα παραιτήσεως του Διοικ. Συμβουλίου.

Ο κ. Πα π α ν ι κ ο λ ά ο υ : Κατέθεσα, λέγει, μίαν έπιστολήν εις τό Πρόεδριον. Δημιουργήσαμε εις τήν Έλλάδα 10—12 Συνεταιρικά Οίνοποιεία και είχομεν τήν έλπίδα ότι έκαστος έξ ήμών θά καταλάβανε άνωτέραν θέσιν, όταν παρουσιάζετο ή εύκαιρία. Βλέπομεν όμως μετά λύπης μας τόν Πρόεδρον τής Ένώσεως νά καταλαμβάνη τήν θέσιν του Διευθυντου του ΟΠΑΑ επί βλάβη των έν τώ οργανισμώ συναδέλφων. Θέτει τό ζήτημα ύπ' όψιν του Σώματος.

Ο Πρόεδρος τής Συνελεύσεως κ. Μαρανής έρωτά τήν Συνέλευσιν επί τής ύποβληθείσης παραιτήσεως του κ. Χατζηκακιδη. Η Συνέλευσις άπαντά ότι δέν γίνεται δεκτή.

Η Συνέλευσις έγκρίνει τήν λογοδοσίαν. Εις τό σημείον αυτό ό κ. Μαρανής λέγει ότι κατόπιν τής έγκρίσεως αυτής δέν νομίζει ότι ύφίσταται θέμα παραιτήσεως του Δ.Σ.—Η Συνέλευσις συμφωνεί.

Η Συνέλευσις έρωτωμένη, άν επιθυμή τό Νομοσχέδιον νά λάβη σάρκα και όστά συζητούμενον άμέσως ή άν πρέπει νά δημοσιευθή πρώτιον εις τά «Χημικά Χρονικά» και νά συζητηθή εις άλλην συνεδρίασιν, άποφασίζει τήν δημοσίευσιν και άναβολήν τής συζητήσεως.

Η Συνέλευσις έγκρίνει τήν αύξησιν τής συνδρομής εις 8.000 δραχμάς μηνιαίως από 1 Ιανουαρίου 1950.

Επί τής προτάσεως περί συστάσεως Έπιτροπής προς μελέτην και βελτίωσιν των όρων έκδόσεως του περιοδικου ό κ. Πρόεδρος τής Συνελεύσεως έρωτά άν

τό Σώμα επιθυμή ή όχι τήν σύστασιν τής Έπιτροπής και έν καταφατική περιπτώσει άν ή Έπιτροπή αύτη, ή τις θά πλαισιώση τήν Δ.Ε. θά έκλεγή από τήν Συνέλευσιν ή τήν φροντίδα αύτήν νά άφήσωμεν εις τό Δ.Σ. και Δ.Ε. Παρακαλεί όπω, λάβουν τόν λόγον οι όμιλήσαντες επί του θέματος.

Ο κ. Κ α ν δ ή λ η ς : Λέγει ότι δέν έθίξαμεν τά θέματα αυτά έκ πνεύματος άντιπολιτεύσεως προς τό Δ.Σ. αλλά έκ προθέσεως συνεργασίας με αυτό προς τόν σκοπόν τής προόδου του κλάδου. Δέν έχει σημασίαν νά όρισθώσιν αύτήν τήν στιγμήν τά πρόσωπα. Έχομεν τήν πεποίθησιν ότι τό Δ.Σ. και ή Δ.Ε. γνωρίζουν και είναι εις θέσιν νά έκλέξουν τους καλλίτερους και άρμοδιωτέρους. Έπαφιέμεθα εις τήν κρίσιν των.

Η Συνέλευσις έγκρίνει όμως ή Έπιτροπή αύτη καταρτισθή παρά του Δ.Σ. και Δ.Ε. θέλει δε συνεργασθή μετά τής Δ.Ε. διά τήν ύπόδειξιν των έπιβαλλομένων μέτρων προς βελτίωσιν τής έκδόσεως του περιοδικου.

Έγκρίνονται : Η Έκθεσις τής Έξελεγκτικής Έπιτροπής διά τήν διαχείρισιν 1949 τής Ένώσεως και των Χημικών Χρονικών, οι οικονομικοί άπολογισμοί Ένώσεως και Χημικών Χρονικών ως και οι καταρτισθέντες προϋπολογισμοί τής Ένώσεως ως και των Χημικών Χρονικών διά τό 1950.

Επί του ζητήματος του θιγέντος ύπό του κ. Παπανικολάου ή Συνέλευσις άποφάινεται ότι δέν είναι δυνατόν νά εισέλθη εις συζήτησιν θεωρούσα αυτό ως έντελώς προσωπικόν.

Μή ύπάρχοντος έιέρου θέματος προς συζήτησιν, ό ό κ. Μαρανής εύχαριστών τά μέλη λύει τήν συνεδρίασιν περί ώραν 14.30'

Σχέδιον Νόμου

«Περί συμπληρώσεως, τροποποιήσεως και καταργήσεως διατάξεων τής περί Χημικών Νομοθεσίας»

Κατωτέρω δημοσιεύεται σχέδιον νόμου έκπονηθέν ύπό του Δ. Σ. τής Ένώσεως τό όποιον κατ' άπόφασιν τής Γεν. Συνελεύσεως τής 26ης Φεβρουαρίου 1950 πρόκειται νά συζητηθή εις τήν προσεχή Γ. Συνέλευσιν.

Άρθρον 1ον.—Εις τό τέλος τής παραγρ. 4 του άρθρου 1 του Ν. 6129)34 προστίθεται ή φράσις : «ή αύτοπροσώπως εις τά ίδρυθησόμενα Παραρτήματα τής Ένώσεως, περί των ό Έσωτερικός Κανονισμός, μετ' αύτήν δε παράγραφον ύπ' αριθ. 5 και 6 έχουσαι ούτω :

§5.—Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών τηρεί μητρώον, των μελών της έφοδιαζομένων δι' επαγγελματικών ταυτότητων φερουσάν τόν αύξοντα αριθμόν του μητρώου και ίσχυουσών καθ' όλον τό έτος τής έκδόσεώς των.

§ 6.—Τά μέλη καταβάλλουν τήν συνδρομήν των μέχρι τέλους Φεβρουαρίου έκάστου έτους. Από 1ης Μαρτίου όφείλεται συνδρομή έπιμυζημένη κατά 50 ο)ο από δε τής 1ης Ιουλίου δι.πλάσια, άμέσως άπαιτητή. Αί κατά τήν δημοσίευσιν του παρόντος όφειλόμεναι συνδρομαί καταβάλλονται έντός έξαμήνου, καθιστάμεναι άπαιτηταί εις όλόκληρον.

Άρθρον 2ον.—Εις τό τέλος τής § 3 του άρθρου 2 του Ν. 6129)34 προστίθενται ιό εξής :

«Πάσα τροποποίησις του Έσωτερικού Κανονισμού έπιφερομένη ύπό του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά έγκρισιν ειδικής προς τοϋτο Συνελεύσεως τελούσης έν άπαρτία παρόντων των 2)3 των έν τή περιφέρεια τής Τέως Διοικήσεως Πρωτεύουσής έγκατεστημένων μελών, ύποβάλλεται εις τήν αύτήν κύρωσιν.

Άρθρον 3ον.—Τό άρθρον 7 Ν. 6129 άντικαθίσταται ούτω :

Εις τόν Ν. 3518)28 προστίθεται ως άρθρ. 2α' τό έπόμενον.

άρθρ. 2α'.—§ 1.—Ός υπεύθυνοι χημικοί κατά τάς διατάξεις του 2 του παρόντος προσλαμβάνονται ύπό πλήρη άπαιρητήτως άπασχόλησιν μόνον τακτοποιημένα κατά τήν πρόσληψιν των μέλη τής Ένώσεως Έλλήνων Χημικών ή διπλωματούχοι τής Σχολής χημικών —μηχανικών του Πολυτεχνείου. Οιαδήποτε άλλη πρόσληψις χημικου δέν άπαλλάσσει τήν έπιχειρήσιν των κατά νόμον εύθύνων.

§ 2α'.—Πρόσληψις ή άπόλυσις οίουδήποτε ύπευθύνου κατ' άρθρ. 2 του παρόντος χημικου άναγγέλλεται παρά των ύποχρέων έπιχειρήσεων εις τήν Ένωσιν Έλλήνων Χημικών έντός προθεσμίας όκτώ ήμερών. Παραμέλησις τής προθεσμίας ταύτης, έκτός τής προβλεπομένης ποινικής κυρώσεως, συνεπάγεται επί πλέον και τήν άκυρότητα τής άπολύσεως.

β'.—Η άναγγελία περιέχει όνομα, έπώνυμον, πατρώνυμον, αριθμούς άστυνομικής και επαγγελματικής ταυτότητος, διεύθυνσιν κατοικίας, ως και χρονολογίαν προσλήψεως του χημικου.

γ'.—Αί ύπό του παρόντος όριζόμεναι διατυπώσεις εφαρμόζονται άνεξαρτήτως των ύπ' άλλων τυχόν διατάξεων διαγραφομένων.

δ'.—Η Ένωσις Έλλήνων Χημικών τηρεί κεχωρισμένως κατ' άλφαβητικήν τάξιν μητρώα έπιχειρήσεων και ως ύπευθύνων προσληφθέντων χημικών.

ε'.—Αί ήδη άπασχολούσαι ύπεύθυνον χημικόν έπιχειρήσεις ύποχρεοϋνται νά προβώσιν εις τήν κατά τ' άνωτέρω άναγγελίαν διά τόν παρ' αύτών άπασχολούμενον έντός προθεσμίας τριών μηνών από τής ίσχύος του παρόντος. Τήν αύτήν ύποχρέωσιν ύπέχουν

καί οἱ χημικοί.

§ 3.—Ἡ "Ἐνώσις Ἑλλήνων Χημικῶν, δι' ἐγγράφως ἐξουσιοδοτούμενους μέλους της κατοπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, παρακολουθεῖ τήν πιστήν ἐφαρμογήν τοῦ παρόντος. Αἱ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται εἰς παροχήν πάσης διευκολύνσεως. Τήν αὐτήν ὑποχρέωσιν ὑπέχουν καί αἱ κατά τόπους ἀστυνομικαί ἀρχαί, παρέχουσαι ἄλλως εἰς τήν Ε.Ε.Χ. καί τοὺς ἐκπροσώπους αὐτῆς πᾶσαν δυνατὴν ἐνίσχυσιν, ὡς καί πᾶσαν πληροφορίαν ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς.

§ 4. Πᾶσα παρά Χημικοῦ παραβίασις ἢ σύμπραξις πρὸς παραβίαν τοῦ παρόντος θεωρεῖται ὡς βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

"**Ἄρθρον 4ον.**—Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 β' Ν. 3518)28, ὡς ἐτέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 Ν. 6129)34, εἰσαχθεῖσα ἐξαιρέσις ὡς πρὸς τοὺς βοηθοὺς τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων τοῦ Πανεπιστημίου καί τοῦ Πολυτεχνείου καταργεῖται.

"**Ἄρθρον 5ον.**—Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται οὕτως:

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. 3518)28 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

§ 1.—Οἱ παραβάται τῶν ἄρθρ. 2, 2α' καί 3 τοῦ Ν. 3518' «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 20 Νοεμβρίου 1925 καί τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων τιμωροῦνται διὰ προτίμου.

§ 2.—Τὰς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις συνδρομάς, πρόστιμα καί πᾶν ἐν γένει ἔσοδον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν εἰσπράττει ὁ ταμίας αὐτῆς, ἐκδίδων διπλότυπον ἀπόδειξιν, δύναται δὲ νὰ ἐνεργῇ τὰς εἰσ-

πράξεις ταύτας, μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, καί διὰ τῶν ἀπανταχοῦ ταμιῶν τοῦ Δημοσίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλει κατὰ τρίμηνον κατάλογον τῶν ὑποχρέων εἰς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν, ὅστις ἐκδίδει ἐπ' ὄνοματι τῆς Ἐνώσεως γραμμάτια ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ εἰσπραχθέν, ἀποστέλλει δὲ ταῦτα πρὸς τὴν Ἐνώσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως.

§ 3.—Τὰς ἄνω τοῦ ἐνὸς καί ἡμίσεως ἑκατομμυρίου δραχμῶν εἰσπράξεις ὑποχρεοῦται ὁ ταμίας νὰ καταθέσῃ ἀμελητὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος».

"**Ἄρθρον 6ον.**—§ 1. Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν χημικῶν διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐνεργουμένης ἀναλύσεις καί λοιπὰς ἐργασίας ἢ μελέτας τῆς ἐιδικότητός τῶν καθιζόντων κατὰ κατώτατα ὄρια διὰ πίνακος συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ε.Ε.Χ. καί ἐγκρινόμενου διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

§ 2.—Πᾶσα διαφορὰ ἔχουσα ἀντικείμενον ἀμοιβῆν χημικῶν ἐκδικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 35—47 ἀν. 1565)39 «περὶ Κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος».

"**Ἄρθρον 7ον.**—Εἰς τὸ τέλος τῆς § 2 τοῦ ἄρθρ. 8 Ν. 3501)28 προστίθεται ἡ ἑξῆς φράσις: «ὡς καί οἱ κατ' ἄρθρ. 1 Ν. 6129)34 χημικοί, οἱ ἔχοντες δεκαετὴ τοῦλάχιστον προϋπηρεσίαν παρὰ Βιομηχανία ἢ Συνεταιρισμῷ Οἰνοποιίας».

"**Ἄρθρον 8ον.**—Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται.

Πρακτικὸν

κοινῆς συνεδρίας τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν καί τῆς Δ. Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν»

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν», ἐπιληφθεῖσα κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 28 · 3 · 1950 τοῦ ζητήματος τῆς βελτιώσεως τοῦ περιοδικοῦ ἀπὸ ἀπόψεως ἐξευρέσεως πλουσιωτέρας ἐπιστημονικῆς ὕλης καί ἀριωτέρας ἐμφανίσεως, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς γενομένας συζητήσεις καί τὰς ληφθεῖσας ἀποφάσεις κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως, ὅπως ἀποταθῇ κατὰ πρῶτον καί ἀκούσῃ τὴν ἔγκυρον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως, τὰ μέλη τοῦ ὁποίου, ἐκπροσωποῦντα τὴν ὁλότητα τῶν Συναδέλφων, θὰ ἠδύναντο ἀναμφισβήτητον νὰ παράσχωσιν αὐτῷ συνδρομὴν καί συμπαραστάσιν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐγερθέντος ζωτικοῦ διὰ τὸ περιοδικὸν ζητήματος.

Κατὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν κοινὴν συνεδρίαν, διεπιστώθη ἀπόλυτος ὁμοφωνία μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Ἐνώσεως Συμβουλίου καί τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἐπὶ τῶν κάτωθι σημειῶν:

α) Τὰ «Χημικὰ Χρονικά», ὡς ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, δὲν δύνανται οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ ἀποστῶσι τοῦ διττοῦ αὐτῶν προορισμοῦ, τοῦτο μὲν ὡς αὐστηρῶς ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ, τοῦτο δὲ ὡς οἰκονομικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ καί εἰδησεογραφικοῦ δελτίου. Ὑπάρχει ἄλλως τε ρητὴ δέσμευσις ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ, ἄρθρα 14 ἔως 18 καί 33, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 τεύχος τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν τοῦ ἔτους 1939.

β) Τὰ «Χημικὰ Χρονικά», περιοδικὸν ἀπευθυνόμενον πρὸς ἐπιστήμονας Χημικούς, σκοπὸν ἀποκλειστικὸν ἔχουσι τὴν ἐξύψωσιν τῆς στάθμης τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῶν καταρτίσεως, δι' ἐνημερώσεως αὐτῶν ἐπὶ τῶν νεωτέρων πορισμάτων τῆς διεθνοῦς ἐρεῦνης, καί τὴν παροχὴν αὐτοῖς τῆς δυνατότητος τῆς δημοσιεύσεως πρωτοτύπων αὐτῶν ἐργασιῶν ἢ τῶν χρησίμων

συμπερασμάτων τῆς πολυετοῦς αὐτῶν ἐπὶ τοῦ βιομηχανικοῦ πεδίου ἐμπειρίας.

γ) Τὰ «Χημικὰ Χρονικά» δὲν ἐκδίδονται διὰ νὰ προσπορίσωσιν εἰς τὸ Γαμεῖον τῆς Ἐνώσεως, ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον, οἰκονομικὰ ὀφέλη.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσαν μακρὰν συζήτησιν διεπιστώθη, περαιτέρω, ὅτι τὰ «Χημικὰ Χρονικά» διήλθον περίοδον κρίσεως καί μαρασμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πολυπαθοῦς διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν τελευταίας δεκαετίας, ὀφειλομένην εἰς δύο κυρίως παράγοντας, α) τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶν οἰκονομικῶν πόρων καί β) τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶς ἐπιστημονικῆς ὕλης. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὀφείλεται ἐν μεγάλῳ μέρει εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐρευνητικῆς δραστηριότητος τῶν Συναδέλφων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη λόγῳ ἀνυπαρξίας ἐπιστημονικῶν μέσων καί εἰς τὴν μικρὰν μόνον ἐκ μέρους αὐτῶν ἐνίσχυσιν τοῦ περιοδικοῦ διὰ δημοσιευμάτων γενικωτέρου ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω διαπιστώσεως, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν, ὅπως ἀπευθύνῃ ἐγγράφως θερμὴν παράκλησιν πρὸς τοὺς ἐνδεδειγμένους ὡς ἐκ τοῦ κύκλου τῆς δράσεως αὐτῶν Συναδέλφους, ὅπως εἰσφέρουσι τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἐργασίαν πρὸς τὸν τῶν περιοδικῶν.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα, ὅπως, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς, ζητήσῃ καί τὰς ἐγγράφους γνώμας καί ἄλλων Συναδέλφων, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα, τῆς ἐξυψώσεως τοῦ μόνου ἐν Ἑλλάδι χημικοῦ—καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ καί ἐπισήμου ὀργανοῦ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

(Ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν καί τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Χημικῶν Χρονικῶν).